สิริกาญจน์ สันติเสวี 2549: ผลของการฝึกพลัยโอเมตริกร่วมกับการนวดแบบไทยประยุกต์ ที่มีต่อความสามารถในการกระโดดของนักวอลเลย์บอลหญิง ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ประธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์อาภัสรา อัครพันธุ์, ปร.ด. 120 หน้า ISBN 974-16-2411-5

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกพลัย โอเมตริกร่วมกับการนวดแบบไทยประยุกต์ ที่มีต่อความสามารถในการกระโดดของนักวอลเลย์บอลหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่ม อย่างง่าย จากนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี จำนวน 33 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ๆละ 11 คน ด้วยวิธีการสุ่มเข้ากลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 ให้ทำการฝึกโปรแกรม วอลเลย์บอลเพียงอย่างเดียว กลุ่มที่ 2 ให้ทำการฝึกแบบพลัย โอเมตริกควบคู่กับการฝึกโปรแกรมวอลเลย์บอล และ กลุ่มที่ 3 ให้ฝึกแบบพลัย โอเมตริกร่วมกับการนวดแบบไทยประยุกต์ควบคู่กับการฝึกโปรแกรมวอลเลย์บอล ทั้งนี้ แต่ละกลุ่ม จะทำการฝึกตามโปรแกรมที่กำหนด 2 วันต่อสัปดาห์ เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ ส่วนในวันอื่น ทำการ ฝึกโปรแกรมวอลเลย์บอลตามปกติ ทำการทดสอบก่อนการฝึก หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 และทดสอบประจำวันอังการ วันพฤหัสบดีและวันเสาร์ นำผลการทดลองที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำสองมิติ และเปรียบเทียบความแตกต่าง รายคู่โดยวิธีการของ Tukey กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการฝึก กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ชีพจรขณะพัก ความคัน โลหิต ร้อยละของไขมันสะสมของร่างกาย ความสูงของ การกระ โดด เวลาการลอยตัว กำลังของกล้ามเนื้อขา และองศาการเคลื่อนไหวของข้อเข่า ส่วนภายหลังการฝึก พบว่า ค่าเฉลี่ยความสูงของการกระ โดด กำลังกล้ามเนื้อขาท่างอเข่า และองศาการเคลื่อนไหวของข้อเข่าท่างอเข่า ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม สูงขึ้นกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่พบความแตกต่าง กันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของเวลาการลอยตัว กำลังกล้ามเนื้อขาท่าเหยียดเข่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการฝึกและระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ทั้งนี้ ผลกระทบที่เกิดจากโปรแกรมการฝึกกับระยะเวลาการฝึกที่มีต่อค่าเฉลี่ยความสูงของการกระ โดด เวลาของการลอยตัว กำลังกล้ามเนื้อขา และองศาการเคลื่อนไหวของข้อเข่า พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกร่วมกับการนวดแบบ ไทยประยุกต์เป็นวิธีการหนึ่งที่จะนำไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการกระโคคในนักกีฬาวอลเลย์บอลให้ ดียิ่งขึ้นต่อไป

	 //
 ลายมือชื่อนิสิต	

Sirikarn Suntisawee 2006: The Effects of Plyometric Training Combined with Modified Thai Traditional Massage on Jumping Ability of Female Volleyball Players. Master of Science (Sports Science), Major Field: Sports Science, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Miss Apasara Arkarapanthu, Ph.D. 120 pages.

ISBN 974-16-2411-5

The purpose of this study was to investigate the effects of plyometric training combined with modified Thai traditional massage on jumping ability of female volleyball players. Thirty three female volleyball players of Bodindecha (Sing Singhaseni) school, aged 14 – 18 years, were randomly selected. They were randomly assignment into 3 groups 11 subjects in each group. The experimental group 1 were trained by using only volleyball training program. The experimental group 2 were trained by using plyometric training and the volleyball training program while the experimental group 3 were trained by using the plyometric training program combined with modified Thai traditional massage and the volleyball training program. All of these subjects were trained using their specified program 2 days a week for a period of 8 weeks on the other days of each week, they were trained by using there usnal volleyball training program. They were tested their jumping ability related factors before training, after the fourth and the eighth week of training and every Tuesday, Thursday and Saturday. Data were analyzed using one – way analysis of variance, a two - way analysis of variance with repeated measure along with the multiple comparison using the Tukey's method.

Before training age weight, height, resting heart rest, blood pressure, %body fat, jump height, flight time, leg muscles power and range of motion of knee flexion were not significant different average group. After training, jump height, muscles power knee flexion and range of motion of knee flexion were higher than before training but no significant difference were found between groups. But there were no significant difference of flight time and knee flexion muscles power when compare to pre-training and when compare between the three groups. It should be noted that in all cases the effects of training program and training period did not interact to each other.

The results of this study indicated that plyometric training combined with modified Thai traditional massage could consider to be one appropriate method to improve jumping ability for the volleyball players.

		/ /	,
Student's signature	Thesis Advisor's signature		